

zavodom, kao dat in *solidum*, jedan za drugoga, i da imenuju njihovim zastupateljem člana koji je prvi podpisan na teskeri, koji postaje tako zaštitnik svijuh supodpisanih, i kao takav ima dužnost paziti i štititi koristi družinara, bilo posavjetujući ih pri nabavljanju poljodjelskih predmeta, bilo bodreć ih na točnost poprimljenih obveza. — Dostave učinjene zaštitniku imale bi se smatrati sa strane sudružinara kao učinjene svakom pojedinu od njih.

Zajmovi bi se imali udjeliti u razmjerju ne većem od potreba dotičnih posjeda uz godišnju kamatu od $4\frac{1}{2}\%$ najviše 5% , i uz mjenicu neprenosivu podpisanu i primljenu od svijuh zaminanika. Drug koji je prvi podpisan, ili zaštitnik, bio bi uvijek smatran kao glavni dužnik u odnosajima sa kotarskom blagajnicom do utrućea ciele mjenice, nit bi mogao sliediti drugi zajam do izplate prvoga. U ostalom svi družinari sa zaštitnikom prikazivali bi jamstvo zajedničko i nerazdielivo, tako da pomanjkanje obveza sa strane jednoga, nosilo bi ukupnu odgovornost svih učestnika do izplate celog duga.

Što se tiče koraka za izvršenje ovog načina vjeresije reci ću, da bi ovi bili skroz jednostavni. Stavimo da u ma kojem malom selu, nekoliko seljana, pa baš 5, svi težaci, dobri prijatelji, poštenu štedišu, radišu, čestiti trebaju novca, tko da nabavi prase, tko da kupi kravu, tko sjemena, modre galice i druge poljodjelske potrebštine, tko da izplati lihvarski dug i t. d. te bi kanili preći na osnivanje jedne skupine pomoću spomenute teskere udruživanja. Za postignuće njihova cilja, kad bi bile zavedene i kad bi poslovale kotarske zajmovnice po ovoj osnovi, oni bi imali izabrati iz svoje sredine osobu koja će biti kao zaštitnik, koji bi imao konkretirati i prikazati dotičnu prošnju za zajam dotičnoj kotarskoj zajmovnici, služeći se u tu svrhu tiskаницe koja bi mu mogla biti udjeljena od iste Zajmovnice neposredno ili putem dotične obćine ili seoskog glavaru. Prošnja za zajam imala bi sadržavati ime nik sudrugova kao i označenje iznosa što želi svaki sudrug i svrhu u koju će isti novac služiti. Zaštitnik bi morao imati pred očima da svota što može primiti svaki suvjerjenik, mora da stoji u razmjerju sa prostranošću dobara što on posjeduje ili obrađuje. Prošnja za zajam bila bi pregledana od Upraviteljstva dotične kotarske zamjmovnice koja bi u redovitim mjesečnim ili tromjesečnim sjednicama imala taman zadatak da pregleda prošnje za postotni zajam i da odluči, odmah u sjednici, o njezinom primanju, ili o daljnim obavjestima i izvidima, kad bi ovi bili potrebiti. Kad bi Upraviteljstvo kotarske zajmovnice pronašlo da poprimi prošnju dotično da otvori vjeresiju skupini osoba koje su prošnju prikazale putem njihova zaštitnika, tad bi se imala poslati kao u obće sve eventualne